

Hasselt, Belgie

(1. 3. – 31. 5. 2012)

Khaliun Tsoodol, Markéta Skálová

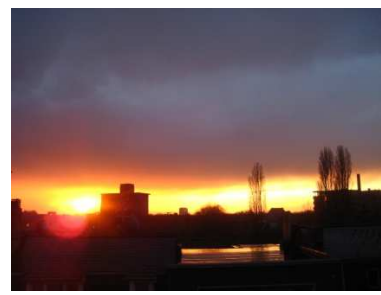
Belgie je ideální stážovou destinací pro ty, kterým se zdá Afrika moc daleko, Německo zase naopak moc blízko a při představě finské zimy se jim ježí všechny chlupy na těle. Jde o zemi menší než Česká Republika, nenapadá mě nic, co by tam měli a my tady ne...a rozdíly jsou i přesto patrné na první pohled, natož když tam strávíte delší čas...i když v případě tří měsíců se o nějaké délce moc mluvit nedá, uteklo to neuvěřitelně rychle. V této závěrečné zprávě bychom vám rády předaly nějaké užitečné tipy a popsaly, co se od Belgie přibližně dá čekat. V případě potřeby dalších informací se nám ozvěte, rády povíme něco více.

Obě dvě jsme studentky oboru RPN – jedna v prvním, druhá ve druhém ročníku. Poprvé jsme se potkaly až na konkurzu, kde jsme ještě nevěděly, že pojedeme spolu. Co se týče konkurzu, rozhodně nejde o nic složitějšího – jediným požadavkem je napsat svůj životopis ve formátu Europass a motivační dopis...a potom trochu vládnout angličtinou. Otázky u konkurzu nebyly složité, takže v případě pochybností o vlastní jazykové vybavenosti zbývá do odjezdu ještě čas na zlepšení. No a pak už jsme čekaly na výsledky. Po rozhodnutí v náš prospěch byla potřeba vyplnit ještě nějaké formuláře (Application Form – jde o přihlášku na stáž) – vše šlo elektronickou cestou. Poté následovala poměrně dlouhá pauza, která byla vyplněná intenzivní komunikací oddělení zahraničních vztahů s belgickým koordinátorem – některé věci vážly a čas se krátil, teprve začátkem února jsme se dozvěděly, že je připraveno vše potřebné a začaly zařizovat dopravu a ubytování. Jako dopravní prostředek jsme zvolily letadlo – zde platí, že čím dříve si koupíte letenku, tím levněji vyjde. Další možností je cesta přes noc se Student Agency, která vyjde o něco levněji. Co se týče ubytování, zde nebyl problém – dostaly jsme kontakt na Mathiase, pracovníka organizace STUVOX, která zajišťuje služby pro studenty XIOS Hogeschool Limburg, ten nám obratem poslal manuál pro zahraniční studenty a odkaz na databázi ubytování. Přes STUVOX jsme si také vyřídily pronájem „survival package“ s peřinou, polštářem a základním nádobím a výpůjčku kola – oboje pouze za vratný depozit 70 EUR. Nečekejte zde klasické koleje – jedná se o ubytování v různě velkých „student homes“, které patří soukromým vlastníkům. My jsme se rozhodly bydlet v KS51 – měli přehledné internetové stránky, kde jsme našly údaje o volných pokojích a rovnou si zarezervovaly bydlení – další domluva pak probíhala prostřednictvím mailu. Před dokončením rezervace jsme zaplatily depozit ve výši 590 EUR, který bychom měly dostat zpátky, tedy zkrácený o „administrativní poplatek“ 150 EUR za krátkodobý pobyt. Měsíční výše nájmu byla 295 EUR – přesně polovina stipendia. V posledních dnech před odjezdem jsme podepisovaly finanční dohodu a doložily na oddělení zahraničních vztahů itinerář letenky, doklad o pojištění a potvrzení od lékaře, že jsme schopné absolvovat stáž. Také jsme si dopisovaly s koordinátorem Johanem Devilleem a domluvily se s ním, že nás vyzvedne v Hasseltu na nádraží. Pak už zbývalo jen zabalit a vše mohlo začít.

Po úspěšném přistání a nalezení kufrů jsme sestoupily do nejnižšího podlaží letiště, kde je vlak a s přestupem v Leuvenu dorazily do Hasseltu. Na nádraží jsme chvíli počkaly na koordinátora, který nás doprovodil do KS51, kam jsme si daly kufry a rychle obhlédly naše pokoje a pokračovaly s ním do nedaleké XIOS Hogeschool Limburg, kde jsme vyřídily ještě pár příjezdových formalit. Zde se ukázalo, že nám vlastně chybí jeden poměrně důležitý papír, bez kterého nemůžeme být uznány jako studentky XIOS – situace se ale našťastí vyřešila, i když to tedy trvalo déle, než jsme očekávaly (více než týden). Když už jsme u problémů: v Belgii je opravdu problematické nemít internetové bankovníctví – není možné vložit peníze v hotovosti na účet příjemce, také nelze pomocí bankomatu zjistit výši zůstatku na účtu – s tím je dobré počítat, například nájem nebylo možné platit v hotovosti, nemít internetové bankovníctví, bylo by to složité.

Po odchodu ze školy jsme si konečně pořádně prohlédly KS51 – je to třípatrový studentský dům, naše pokoje byly ve třetím patře, kde společně s námi bydlelo celkem 14 lidí. V pokoji byla postel, psací stůl a židle, skříň a umyvadlo s teplou a studenou vodou, v patře byla společná kuchyň, WC a sprchy – se střídáním problém nebyl, akorát v kuchyni byl občas nával, sloužila totiž i jako společenská místnost. Spolubydlící byli moc fajn – sdílely jsme patro se šesti Španěly, třemi Francouzy, Italem, Skotem a Jihoafričanem.

Co se týče praxí, ani jedna z nich nebyla v Hasseltu – dojížděly jsme do Bilzenu a Sint-Truiden (obojí přibližně 15 minut vlakem) a nakonec do Antwerp (to už bylo časově náročnější, jedna cesta se i s chůzí na nádraží protáhla na hodinu a půl). Naše první praxe byla ve škole a školce pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami Klavertje 3. Byly jsme pro ně tak trochu experiment – nikdy neměli studenty ze zahraničí a nebyli si dopředu jistí, jak budou děti reagovat – obavy se ale ukázaly jako zbytečné. Naší činností bylo dílem pozorování (a že opravdu bylo na co se koukat), dílem jsme se podílely na práci s dětmi – to hlavně ve školce nebo při „výtvarné výchově“, kterou měly děti s ergoterapeuty. Viděly jsme opravdu mnoho věcí, se kterými bychom se v ČR setkaly asi jen těžko. Co se týče jazykové bariéry, nebylo to tak zlé – pracovníci školy perfektně ovládali angličtinu a děti to většinou prostě neřešily...i když na pár veselých situací taky došlo. A velký dík patří našim dvěma

„školitelkám“, které se nám věnovaly – prý se kvůli nám každý den scházely, aby nám vymyslely co nejlepší program...a opravdu se jim to podařilo. Pověstnou třešničkou na dortu bylo pozvání na benefiční akci, kterou škola pořádala už v době, kdy jsme byly na praxi jinde – můžu říci, že účast zato opravdu stála, všechna čest.

Na druhou praxi jsme docházely do školky Klavertje 5 v Sint-Truiden – šlo o zařízení teoreticky „normální“, ale v blízkosti se nacházelo azylové centrum, takže hodně dětí pocházelo právě z tohoto prostředí. Setkaly jsme se s dětmi pocházejícími z Jamajky, Indie, Srbska, Somálska a práce s nimi byla opravdu zajímavá. Co se týče jazykové bariéry, ani zde to nebylo tragické – belgické děti se ukázaly být skvělými (a přísnými) učiteli...no a děti migrantů, které do školky přistoupily v poslední době, na tom byly podobně jako my. V tomto zařízení jsme byly víceméně „hoseny do vody“, respektive do třídy, kde jsme fungovaly společně s učitelkami...ale voda to byla příjemná.

Naše třetí praxe byla poněkud zvláštní – dojížděly jsme do centra výuky jazyků pro migranty (Athena Open Leercentrum) v již výše zmiňovaných Antverpách a hlavním problémem bylo to, že v zařízení pro nás nebyla žádná práce...na druhou stranu jsem tam, ale měly docela dost volna na „domácí přípravu“ – zpracovávaly jsme seznam institucí pracujících s cílovou skupinou migrantů, azylantů a uprchlíků působících v Hasseltu a Antverpách. Poslední den jsme měly příležitost vypravit se do Ateliéru, který je jednou z poboček zařízení, zaměřuje se zejména na psychosociální a pracovní rehabilitaci. Tam se pro nás i nějaká ta práce našla a atmosféra se vyčistila – skoro by se chtělo říct, že konec dobrý, všechno dobré...škoda ale toho času předtím.

Poslední týden v dubnu jsme měly možnost zúčastnit se International Week of Social Work – tématem letošního ročníku bylo „Social Work in Times of Crisis“. V rámci této akce jsme se setkaly se spoustou zajímavých lidí z různých zemí a byl to opravdu plně využitý a přínosný týden.

To by bylo vše ohledně „oficiální“ části našeho pobytu – ten se ale skládal i ze spousty jiných stránek. Naše dvojice je příkladem toho, že volný čas v Belgii se dá využít různě – jedna z nás hodně cestovala, druhá se spíše zdržovala v Hasseltu a obě jsme si to doopravdy užily. V Hasseltu je spousta možností, čemu se věnovat – město je velice nakloněné sportu i kultuře. My jsme chodily do fitcentra HealthCity – studentskou členskou kartu opravdu stojí zato si zařídit, obzvlášť vezmete-li v potaz, že XIOS vám část peněz vrátí zpět. Máte-li kolo, můžete využít skvěle propracovanou síť cyklostezek po městě i okolí. Viděly jsme spoustu různých událostí přímo v ulicích (například nezapomenutelný karneval) i „uvnitř“, za zmínku rovněž stojí belgická muzea a výstavy – jsou dělány interaktivněji než u nás a výsledek opravdu stojí zato (Stadsmuseum v Hasseltu, Openluchtmuseum Bokrijk, muzeum v Tongerenu...to jen

k těm nejbližším.) Vyzkoušely různé kavárny a hospody včetně Irish Pubu a přesvědčily se o tom, že noční život je v Belgii opravdu bohatý, obzvláště když jsou jeho součástí Španělé...ale pokud ho zrovna nevyhledáváte, účastnit se samozřejmě nemusíte. Možností kam vyrazit na výlet je také spousta – myslím, že o „klasických“ místech jako Gent, Bruggy a Brusel není třeba se rozepisovat, je zde ale spousta jiných možností – například blízký Bokrijk, starobylý nedaleký Tongeren, Mechelen, Antverpy, překrásný Leuven, Tournai, mořské Oostende, Liége, Namur, Dinant...pohodlně se dá vyrazit i do zahraničí, ať už na víkend kamkoliv po Evropě (my jsme takhle nikde nebyly, ale naši spolubydlíci to docela využívali), nebo na den například do německého města Aachen či holandského Maastrichtu. Spousta výletů se dá udělat i na kole – nebojte se vzdáleností, je tam opravdu rovina. Odkaz na stránku, pomocí které je možné plánovat cyklovýlety, najdete zde: <http://www.routeyou.com/page/view/485/knooppuntenplanner-van-het-limburgse-fietsroutenetwerk.nl> . Cestovat se dá výhodně vlakem, pokud si koupíte Go Pass (jízdenka na 10 cest libovolně po Belgii za 50 eur – dá se s ní v rámci jedné cesty i přestupovat, pokud se držíte nejkratší trasy), jinak jsou levnější autobusy.

Co se týče běžného života, říká se, že v Belgii je opravdu draho – v něčem je to pravda, ale jde vymyslet i levnější varianty – v restauracích se s ničím takovým moc nesečkáte (když existují i výjimky, například hasseltský Tasty Bowl vedle Irish Pubu či pizzerie It's Amore naproti radnici, ale nákup běžných potravin není tak tragický, obzvláště nakupujete-li například v Aldi, které patří k levnějším obchodům – zároveň se zde však při troše snahy dají sehnat kvalitní potraviny za ceny srovnatelné či nižší než v ČR. A obě dvě nás nadchnul trh, který se ve městě koná vždy v úterý a pátek dopoledne – dá se zde sehnat (mimo jiné) skvělá zelenina a ovoce. Drogerie je o něco dražší – samozřejmě záleží na značce, oblečení a hlavně boty, kterých je Hasselt plný, jsou také velké lákadlo. A koho nezlákají boty, na toho číhají další pokušení v podobě výloh pekáren, kavárny a všudypřítomné fastfoody s perfektními hranolkami (s nitěnkami od McDonald's se nedají srovnávat...), kebabem a podobných záležitostí – za zmínku stojí také belgická specialita Bicky Burger.

Abychom neskončily zcela nepoeticky jídlem, připojujeme ještě pár slov na závěr: Pokud vám myšlenka stáže není zcela odporná a třeba jenom tajně v duchu uvažujete o tom, že někam vyrazíte, neváhejte a udělejte to, stojí to zato. My jsme si, kromě hromady čokolády, odvezly spoustu postřehů, vzpomínek a ponaučení, ke kterým bychom tady získaly jen stěží – nemluvě o zdokonalení v angličtině.

Pokud vás něco ohledně Belgie zajímá více, ozvěte se nám, rády se podělíme o další zážitky.

Markéta skálová (market.skal@gmail.com)

Khslion Tsoodol (hagii11@seznam.cz)

